

Când m'am ridicat de la grele ocupații și, neglijând și grijile sănătății, pentru ca acest sublim poet să anunțe „descompunerea“ ființii mele trupesti, care ar avea dreptul unui moment de oboseală și șovăire — odată pentru o „epigramă“ în același spirit Macedonschi, cu tot talentul pe care nu-l are niciun reprezentant al speței Argezi, a fost scos din circulație —, când am pornit această luptă pentru adevărata, curată și normală literatură, arătând că prin cealaltă creștem monștri morali la vrâsta când sufletele, odinioară, erau nevinovate, toată banda „poetilor“ și servanților lovinescieni cari vorbesc zilnic de „puricii“, „paduchii“ și „ploșnițele“ de pe ființa lor morală, s'a ridicat contra mea.

Am spus scurt și limpede : Aveți și o socoteală cu estetica, de verificat prin scris, și una cu morală publică și ordinea socială, de adus înaintea tribunalelor. *Așa se apără orice societate contra celor ce lucrează la desăgurearea ei.*

Banda organizată a tăgăduit efectul pornografiilor, în versuri și proză, pe care le răspândesc pentru sufletele, setoase de a înțelege taine care-și au vremea lor, asemenea scrieri.

Fra greu să li-o dovedim prin argumentare.

Mărturia spurcaților și spurcătorilor copii din lagărul roman de la Severin îi palmuiește pe amândoi obraji.

N. Iorga.

E P I G R A M E.

D-lui SIMION MEHEDIȚI

profesor și academician.

După scandalul
de la Academie.

*Când s'aruncă Mehedinți
Ca să muște cu turbare,
Îl îndeamn' atât : că are
Până și în nume dinți.*

*

*Maioreșcu succesori,
Vrând s'arâte vrednicia,
A speriat Academia
Cu organul său sonor.*

*

*Cum lui nici de Nemți nu-i pasă,
Mehedinți rămasese-acasă
Și, un credincios străjer,
A intrat și 'n Minister.*

*

*Când îi face gura surla,
Poți cu dreptul să te miri :
El ar enință și urlă
Ca un stâlp de „Convorbiri“ ?*

I.

Lui LOVINESCU (Eugeniu).

*Când răsare la iveală,
Așa de nepotrivit,
El arat' a fi lovit
De o nemiloasă boală.*

*După cele ce îndrugă
În serviciul cui îl ține,
Pentru ce i se cuvine
Se arată bună slugă.*

I.